

Za večerjo naj bi jedli ali govedino ali tuno. V hladilniku ni ribe. Če v hladilniku ni ribe, ne bomo jedli tune. Torej bomo jedli govedino.

Če je Tina že bila po nakupih, potem je nakupljeno v hladilniku. Tina je že bila po nakupih. Torej je nakupljeno v hladilniku.

III) Tretja abstrakcija vključuje *predstavitev argumentacije v standardizirani obliki*. Z drugimi besedami povedano to pomeni, da se moramo *odpovedati (morebitnim) različnim ubeseditvam iste informacije, tako da so stavki oz. trditve formulirane na enak (uniformen) način*, ki mu dodamo le še indikatorja *premisa* in *sklep*. V standardizirani obliki bi naš argument zdaj izgledal nekako takole:

argument 1

premisa: Jedli bomo govedino ali jedli bomo tuno.

premisa: Ni ribe.

premisa: Če ni ribe, ne bomo jedli tune.

sklep: Jedli bomo govedino.

argument 2

premisa: Če je Tina bila po nakupih, potem je nakupljeno v hladilniku.

premisa: Tina je bila po nakupih.

sklep: Nakupljeno je v hladilniku.

IV) Četrty korak abstrakcije argument preoblikuje tako, da *poudari izraze, ki imajo za logiko poseben pomen*, npr. besede, ki povezujejo stavke, kot »in«, »ali«, »če ... potem« ali »ne/ni«. Posamezni stavki nastopijo v okrajšani obliki, medtem ko so logično pomembne besede (logični vezniki, katerih definicija ni enaka homonimno zvenečim veznikom vsakdanjega jezika) kot »in«, »ali«, »če ... potem« zapisane v celoti, tako da jih je mogoče jasno ločiti od vsebinskega dela stavkov, ki sestavljajo argument. *Na tej stopnji abstrakcije postane povsem nepomembno, kako bi bil argument ubeseden v slovenščini ali kakem drugem jeziku*. Stavke lahko zato nadomestimo s poljubnimi velikimi črkami (A, B, C itn.), da le isti stavek vedno zastopa ista črka. Naš primer bi bil okrajšan videti takole:

okrajšave

B: Jedli bomo govedino.

C: Jedli bomo tuno.

F: Je riba.